

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Říjen 2011

Podzimní

11. číslo

K O T O U Č O V – kamenný kříž z roku 1868

ANI SNAD NEVÍŠ...

*Ani snad nevíš,
jakým darem smíš být.
Co když někdo nablízku
zrovna teď
potřebuje uslyšet
třeba jen jedno jediné
slovo tvé,
spatřit na malý okamžik
tvůj úsměv,
ucítit ve své ruce
tvůj dotek,
ani snad nevíš,
že je i v tvé moci
řici slovo jen,
aby druhý byl uzdraven.*

František Trtílek, (D)otazníky

Milí farníci,

zdravím vás všechny v podzimní čas, v době kdy se vracíme zpět ke svým povinnostem po prázdninách, po létě a po dnech volna. Před námi je období sklizně úrody, také slavnosti posvícení, barevná příroda, ale i mění se a sychravé počasí, které v nás ne vždy vyvolává dobrou náladu. Podzim patří do koloběhu ročních období stejně tak jako stárí do našeho života. 1. říjen se připomíná jako Mezinárodní den seniorů a chce upozornit na ty z nás, kteří se buď přesunuli, nebo pomalu přesouvají do svého podzimu života. Naše doba, která dlouho vyznávala a vyznává kult mládí, se brání času a stárnutí a používá k tomu různé prostředky. Kvalita vína se ale poměřuje roky a musí projít vším, co je třeba, aby patřilo mezi vybrané druhy a žádané zboží. Měli bychom se více obracet na klid a moudrý nadhled starších lidí. Životní situace se často opakují a jejich názory mnohdy osvětlí naše situace. Také my směřujeme stejným směrem jako oni. Cíl nás všech je Ježíš Kristus.

Přeji vám všem požehnané a klidné podzimní dny **P. Antonín Pavlas**

**VĚROZVĚSTI
A
SLOVANĚ
863 - 2013**

2011 ROK KŘTU

Měsíc říjen byl letos vyhlášen měsícem chudoby.

Největší strach dopadá na ty, kteří žijí tzv. ze dne na den, hledají práci, která by zajistila všechny potřeby rodiny, na staré a nemocné a pak zvláště na ty, kteří se nepreorientovali na tržní režim. Velmi často se stává, že na tyto skutečnosti doplácí i ti, kteří nesleví ze svých nároků a radikálně nezmění svůj styl života.

Většina z nás však žije vysoko nad poměry a životní úroveň ve světě.

Nemáme-li žít na úkor dalších generací a populace třetího světa, je třeba se uskromnit a mít oči otevřené i pro ty, kteří strádají.

Příběh O boháčovi a Lazarovi (*Bible, Lukáš 16, 19-31*) poukazuje na to, kam přivede lhostejnost člověka na věčnosti.

Na jedné straně vidíme lidskou lhostejnost, nezájem o to, jak druhý žije, čím se trápí, na druhé straně velkou aktivitu těch, kteří chtějí ve společnosti něco změnit, nebo získat moc a peníze. Náš konečný cíl a naděje nejsou v tomto světě, přesto ale by mělo být naší povinností zdokonalovat a naplňovat láskou, odpuštěním a solidaritou naše okolí a dokazovat víru v praktickém životě skutky.

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část desátá

KOTOUČOV

Dalším místem, patřícím do naší farnosti, o kterém jsme ještě nepsali, je Kotoučov. Obec se rozkládá na kopci, při silnici z Bohdanče do Bělé, v nadmořské výšce 503 metrů. Poprvé se připomíná v deskách zemských roku 1525 a 1543, „*při tvrzi*

rozcestí U obrázku

Bohdaneč ves celá Kotouczow s dvorem kmetcím“.

Při sčítání obyvatel roku 1869 zde žilo 114 obyvatel, kteří se živili převážně zemědělstvím a prací v okolních lesích. Dnešní název obce se uvádí až v roce 1886. Do roku 1929 prožívala ves společné osudy s blízkou Bohdančí. Právě v tomto roce vznikla samostatná obec Kotoučov s osadou Dvorecko, zasloužil se o to zdejší rodák, vrchní policejní inspektor v Praze, František Bílka, jehož iniciativou došlo k oddělení Kotoučova od Bohdanče. Za rok po oddělení se začala stavět silnice Bělá – Kotoučov – Bohdaneč. Stavba trvala několik let a přinesla práci mnoha lidem ze vsi a okolí.

V roce 1930 se obyvatelé obce rozhodli, že postaví pomník padlým občanům v I. světové válce. Pomník zhotovil místní zedník Antonín Herold a věnoval ho obci. Slavnostně byl odhalen v tom samém roce. Po II. světové válce zde byl připsán ještě nápis obětem a umučeným v roce 1945.

Velká úprava návsi proběhla v letech 1936 – 1937. Rybník, který je centrem vsi, byl opraven v roce 1947, kdy se vyčistil

a vybetonovala se hráz. Obec dosáhla největšího počtu obyvatel 153 v roce 1950. Po změně okresu v roce 1960 došlo opět k přidělení Kotoučova k Bohdanči, kam spadá dodnes.

U cesty z Kotoučova do Bohdanče stojí, mezi dvěma státem chráněnými lípami, kamenný kříž z roku 1868, na kterém je nápis „Tento swaty kryž založyl Josef Rajdl 1868“ Stejný kříž také z roku 1868 je v Bělé, na rozcestí do Kotoučova, pro svoji podobnost je možné, že oba nechal zhotovit Josef Rajdl, nebo byly vyrobeny v jedné dílně. Pan Josef Holub, rodák z Kotoučova vzpomíná, co mu vyprávěl jeho

děda: v Kotoučově stával kdysi rovněž kamenný smírčí kříž u silnice do Bělé, na rohu mezi Hoskovcovou a Slavíkovou zahradou. Tento kříž nechal postavit sedlák, který dříve hospodařil v čísle, kde po něm bydleli Hoskovcovi (dnes Žárovi), jmenoval se Rajdl.

Důvodem k vystavění kříže bylo to, že se velmi rozlítl na svého pacholka, který mu vypomáhal v hospodářství a šlehl po něm bičem tak nešťastně, že mu vyšlehl oko. Protože dříve se lékařská pomoc příliš nevyhledávala, nebo on sám nechtěl jít k lékaři, stalo se, že pomocník na toto zranění zemřel. Sedlák poté nechal postavit smírčí kříž za svojí stodolou.

V Kotoučově až do padesátých let stávala na návsi také dřevěná zvonice, na kterou zvonila paní Tvrdíková od rybníka. Za války z ní sebrali zvon.

Děda pana Holuba také vzpomínal, že Kotoučov v roce 1904 postihlo neštěstí, zčásti vyhořel. Stalo se to po žních, koncem srpna, nebo začátkem září. Nedbalostí, nebo zlým úmyslem chytla stodola a od té shořela asi půlka vsi, celá stavení, hospodářské budovy. Žádná větší vodní nádrž nebyla k dispozici, hasiči v té době ještě příliš nefungovali. Byl silný vítr a došky ze střech prý létaly až dolů, ke Karbanovu mlýnu.

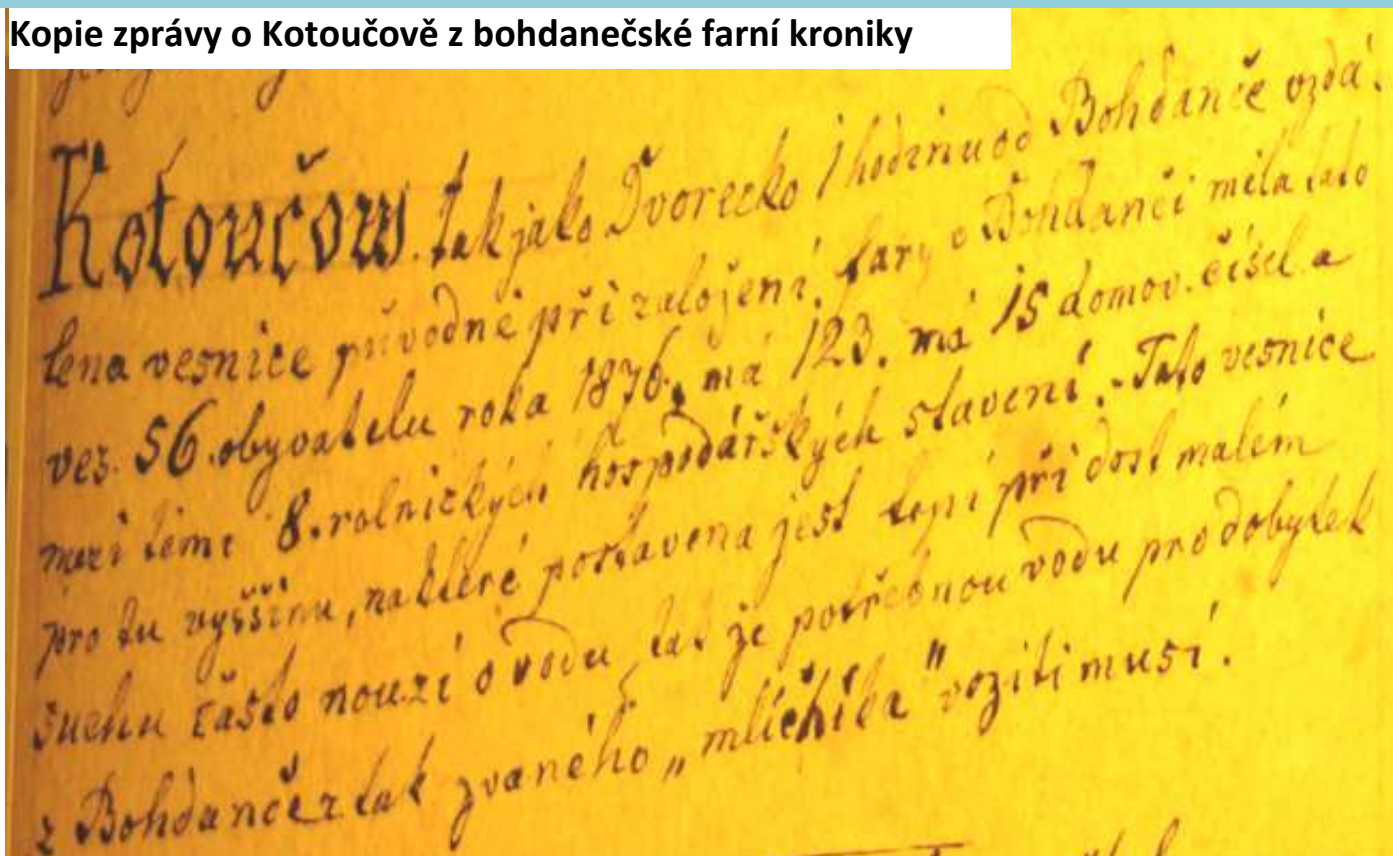
Popel lidé vyváželi po okolí a ještě dnes, je patrná černá zem z krtin na lukách u lesa „U Boumů“.

Kolem vsi je také několik starých, státem chráněných lip, nejstarší z nich, lípa velkolistá, která stojí na konci vsi, při silnici do Bělé, má v obvodu téměř 5 metrů a její stáří se odhaduje na 300 let. Je to asi nejstarší památný, státem chráněný strom v okolí, patřící mezi dědictví kraje. Před asi dvěma lety se přehnala krajem vichřice, která rozlomila téměř půl koruny tohoto stromu, a letos v červnu do ní uhořel při bouři hrom, takže museli zasahovat také hasiči. Lípě, která je dominantou Kotoučova, teď chybí téměř polovina její kdysi košaté koruny, je narušená a bude se zastřešovat, aby do ní nepršelo a nepadalo listí a povětrnostní podmínky ji dále nenarušovaly.

Pomník obětem I. a II. světové války

Kopie zprávy o Kotoučově z bohदानěské farní kroniky

Nedaleko vsi, při silnici do Bělé, zkraje lesa, na rozcestí Kotoučov – Bělá – Tasice je, místo, kde se říká „U obrázku“. Obrázek je v dřevěné skřínce již léta a je pověšen na statném smrku, prý se k němu váže nějaké vyprávění.

Kotoučov, je díky své vyvýšené poloze, také vyhledávaným místem fotografů a někdy i malířů. Naskýtají se odtud krásné výhledy do kraje – z pravé strany Sáhy a rybník Dubí, část rozhledny, pak z různých úhlů obec Bohdanč, část Prostřední Vsi, pila - Less a dále Nová Louka s vápencovým lomem, bývalý mlýn U Karbanů a nakonec Vrcha, Chlístovice, Machovice, směrem na Zruč nad Sázavou, také Fiolník a Blaník u Vlašimi. Při ostré a jasné viditelnosti lze zahlédnout též Krkonoše. Nejvyšší nadmořská výška v okolí je právě vlevo nad Kotoučovem v polích, směrem na Třebětín, vede tam polní cesta, nadmořská výška je asi 515-520 m a v tomto bodě se také předpovídá počasí.

Blízko vsi u lesa je chatová část „U Boumů“. Název je podle rodiny Boumovy, která tam dříve sama bydlela, tato rodina již nežije, ale k Boumům tam starousedlíci říkají stále a místo jednoho domku je tam plno chat a chatiček, některé z nich jsou obývané celoročně.

Přepis informace o Kotoučově z farní kroniky

Tak jako Dvorecko 1 hodinu od Bohdanče vzdálena vesnice původně při založení fary v Bohdanči měla tato ves 56 obyvatelu, roku 1876 má 15 domov. čísel a mezi těmi 8 rolnických hospodářských stavení. Tato vesnice pro tu vyššinu na které postavena jest trpí při dost malém suchu často nouzi o vodu, tak je potřebnou pro dobytek z Bohdanče tak zvaného „mličníka“ voziti musí.

A.H.

Svatá Ludmila (16. září)

Sv. Ludmila je osobností spjatou s první fází pokřesťanštění Čech. Její otec Slavibor byl knížetem kmene Pšovanů. V raném mládí byla vychována jako pohanka, jež přinášel oběti slovanským bohům. Sňatek Ludmilin s knížetem českého kmene Bořivojem byl jedním z projevů sjednocovacího procesu jednotlivých kmenů na našem území. Bořivoj a Ludmila v době sňatku nebyli ještě pokřtěni. Je pravděpodobní, že Ludmila byla pokřtěna misionáři v čele s knězem Kalichem, sídlícím na Levém Hradci. Svata Ludmila ovlivnila svoji výchovou sv. Václava. To se nelíbilo Drahomíře, která toužila po moci. Nepohodlnou Ludmilu vykázala na její vdovské sídlo, hradisko Tetín, a v noci na 16. září 921 ji nechala svými sluhy, Tunnou a Commonem, zardousit závojem. Nad místem původního Ludmilina hrobu dala pak Drahomíra postavit kostel sv. Michala, prý ve snaze, aby případné zázraky nad Ludmiliným hrobem byly připsány tomuto svědci. V r. 924 se sv. Václav ujal vlády a nechal Ludmilino tělo převést do chrámu sv. Jiří na pražském hradě. K jeho pietnímu uložení došlo 10. listopadu 926. Od té doby byla Ludmila považována za světici.

Bohunka Laudátová

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků. P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

ROZHOVOR....

.....s paní Martou Stehlíkovou, rozenou Slavíkovou, rodačkou z Kotoučova:

Paní Stehlíková, můžete nám, prosím, říct něco o sobě?

Po pravdě řečeno, nerada mluvím o sobě, ale když jsem byla požádána, budu se snažit odpovědět za naši vesničku Kotoučov, která patří do bohdanečské farnosti

Co nám můžete říct o svých rodičích, kolik máte sourozenců?

Jsem vdaná, mám tři děti a čtyři vnoučata. Mám ještě dva bratry a sestru. Oba bratři zůstali v rodném domě. Moji rodiče již nežijí.

Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství, čím jste chtěla být jako malá?

Vzpomínek na dětství mám hodně, ale nejvíce se mi vybavuje příběh, který znám z podání tatínka. Při mém narození maminka nutně potřebovala transfúzi krve, ale potřebnou krev neměli. Tatínek náhodou potkal ve vlaku svého bratrance, všechno mu vyprávěl. On se nabídl „třeba by se hodila moje krev“. A byla to ta správná krevní skupina. Byl to zásah Boží prozřetelnosti. Já jsem byla pokřtěna v nemocniční kapli, v obavě o můj život, kmotrou mi byla řádová sestra.

Čím jste chtěla být jako malá?

Chtěla jsem být kadeřnicí, ale nakonec jsem se vyučila v ČKD.

Jste vedená ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

K víře v Boha jsem byla vedena od mala, rodiče nám byli příkladem a především svým poctivým přístupem.

Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnila nebo vylepšila?

Zpravodaj se mi velmi líbí a vždy si ho s chutí přečtu. Myslím, že se vyrovná mé pražské farnosti.

Co vám dělá největší radost a největší starost při pohledu na naše, nebo dnešní církevníky?

Mám radost, jak se daří náš kostelík opravovat zvenku i zevnitř. Jsou mezi námi tací, kteří se právě o toto starají, patří jim velký dík.

Co teď čtete?

Nedávno se mi dostala do ruky kniha „Jízdenka do nebe a vstupenka do ráje“.

Jak odpočíváte?

Moc času na odpočinek nemám, ale mým koníčkem je příroda, zahrádka, květiny.

Máte nějaké své oblíbené místo kam ráda jezdíte?

Moje oblíbené místo, to je můj rodný dům v Kotoučově a také ráda chodím ke hrobu rodičů.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Nejvíce mě potěší, když se sejde celá rodina a jsme všichni zdraví a v pořádku.

Co vás naopak moc nepotěšilo?

Netěší mě, když řídnu lavice našeho kostelíka.

Který příběh z Písma máte nejraději?

Velmi oblíbené je podobenství O marnotratném synu (*Lukáš 15, 11-32*) protože ukazuje jak je Bůh laskavý. A také mám ráda Podobenství o hřivnách (*Lukáš 19, 11-27*).

Které verše z Písma máte nejraději?

V mysli mi utkvěl verš sv. Jana (*Jan 1, 25 – 26*) Já jsem vzkříšení a život, kdo věří ve mne, byť pak umřel, živ bude a každý, kdo je živ a věří ve mne, neumře navěky.

Je něco, co byste nám ráda sdělila a my jsme se na to nezeptali?

Snad jen to, abychom se nezapomínali za sebe modlit navzájem.

Těšíte se do nebe?

Chtěla bych říci ano, ale bude-li Pán Bůh shovívavý.

Děkujeme za Váš čas a rozhovor. Přejeme hodně zdraví a Boží požehnání.

POVÍDKA

Boj o moc nikdy neustává. Mnozí z nás se buď tlačí, nebo jsou tlačeni, buď odsunují druhé, nebo jsou odsunováni. Možná bych měl vysvětlit, jaký je rozdíl mezi snahou být nejlepší a snahou mít moc. Snaha být nejlepší je Boží dar, tak potřebný ve společnosti. Charakteristickými rysy tohoto daru jsou ohled na kvalitu a používání darů k Boží chvále.

Připomeňme si slova výrobce houslí Antonia Stradivariho, který žil v sedmnáctém století. Jeho latinské jméno Stradivarius se stalo synonymem pro kvalitu.

„Každý mistr, který jednou rozezvučí moje housle, bude rád, že nějaký Stradivari kdy žil, vyráběl housle a dělal je nejlepší... Kdybych je nedělal tak dobře, okrádal bych tím Boha – protože on je Bohem všeho dobrého a krásného... Nikdy by ovšem nemohl udělat housle Antonia Stradivariho bez Antonia.“

Měl pravdu. Bůh by nemohl vyrobit „stradivárky“ bez Antonia Stradivariho.

Tento řemeslník měl určité dary, které žádný jiný houslař nevlastnil.

A tak jsou určité věci, které dokážeš dělat jenom ty, a nikdo jiný. Možná je to rodičovství, možná stavba domů, nebo povzbuzování malomyslných. Jsou věci, které umíš dělat jen ty, a proto žiješ, abys je dělal.

Ve velkém orchestru, který nazýváme život, máš svůj nástroj a svou úlohu, a jsi odpovědný Bohu, abys svůj part zahrál, jak nejlépe umíš.

Je však obrovský rozdíl dělat to nejlepší k oslavě Boha a dělat cokoli k vyvýšení sebe sama. Hledání toho nejlepšího je známkou vospělosti.

Honba za mocí je dětinská.

Potlesk nebes, LUXPRESS spol. s r.o., 1998

Pout' do Třebíče a Jaroměřic nad Rokytnou

V sobotu, 20. srpna se vydala výprava farních cestovatelů na Moravu, do Třebíče a Jaroměřic nad Rokytnou. Ráno jsme museli z Bohdanče vyjet poměrně brzy, v 6. hodin, abychom stihli v 8. hodin bohoslužby v Třebíči. Cesta rychle uběhla, částečně po dálnici a před Třebíčí po pěkné silnici. Po půl osmé jsme vystupovali z autobusu nad bazilikou sv. Prokopa a stihli bohoslužby, které celebroidal P. Jakub Holík.

Třebíč, bazilika sv. Prokopa Po jejich skončení se, dle předchozí dohody, ujal naší výpravy a velmi ochotně nás všechny provedl celou bazilikou, podzemní kryptou a venku ukázal vnější ozdoby a zajímavosti. Nutno dodat, že jsme nemuseli platit vstupné.

Románsko-gotická bazilika sv. Prokopa je opravdu klenotem v Evropě a také proto byla zapsána do seznamu světového dědictví UNESCO. Podobá se starým katedrálám ve Francii, nebo v Porýní. Na místě kláštera založeného v roce 1101, byl kostelík sv. Benedikta vysvěcený již roku 1104 pražským biskupem Heřmanem za vlády prvního třebíčského opata Kuny. Bazilika byla vybudována v letech 1240 – 1260 v přechodném románsko-gotickém slohu a při jejím budování se uplatnila pozdně románsky orientovaná stavební huť, která k nám přišla z jihozápadní Francie přes Burgundsko a Horní Rýn. Stejně jako samotný klášter, trpěla bazilika v dobách obléhání

Třebíče uherskými vojsky r. 1468. Později byla několikrát opravována a upravována a od 1. pol. 16. stol. byla užívána z větší části k účelům světským. Teprve r. 1704 dal Jan Karel z Valdštejna upravit nejméně poškozenou část baziliky, presbytář, na zámeckou kapli, zasvěcenou svatému Prokopovi. Vlastní renovace baziliky byla provedena až v letech 1725 - 1733 za Jana Josefa z Valdštejna a provedl ji známý architekt František Maxmilián Kaňka, který zchátralou klenbu nahradil barokní síťovou štukovou klenbou. V této době byly vystavěny obě věže ve stylu barokní gotiky. Konečná restaurace baziliky proběhla v letech 1924 - 1935 podle plánů architekta Kamila Hilberta a v r. 1956 byla dokončena stavba zničené jižní kaple s apsidou.

Bazilika sv. Prokopa, krypta

Jednou z nejcennějších částí baziliky je vstupní portál, který pochází z počátku 13. století, a byl znovu objeven až v roce 1862. Námětem pro výzdobu portálu byl Chvalozpěv tvorstva na svého Stvořitele

z knihy Daniel ze Starého zákona. Zvláštní pozornost si zaslouží dochované nástěnné malby v opatské kapli. Fresky pochází z poloviny 13. století a jsou druhé nejstarší na Moravě, po freskách v rotundě sv. Kateřiny ve Znojmě.

Nejzachovalejší a nejstarší částí celého chrámu je románská krypta, která byla na konci 16. století využívána jako pivovarský sklep. Okno - románská rozeta s původní desetidílnou kamennou kružbou je rovněž velkou vzácností. Po druhé světové válce sem přijeli restaurátoři z Francie, aby podle třebíčské rozety zrekonstruovali zničená okna v katedrále v Remeši.

S P. Jakubem Holíkem jsme se rozloučili, prohlédli si ještě malou bylinkovou zahrádku a zamířili k Jaroměřicím nad Rokytnou, kde jsme byli během čtvrt hodinky a již zdáli nás vítaly věže a kopule barokního chrámu sv. Markéty, který je součástí velkého zámeckého komplexu.

Paní Mirka Prokopová nás již čekala u vchodu a poskytla nám velmi podrobný výklad o chrámu a zavedla do prostor, kam se turisté běžně nedostanou.

Chrám byl postaven současně se zámkem ve stylu vrcholného baroka, uvnitř je bohatá výzdoba, zejména strop, který byl vymalován Karlem Františkem Töpferem ojedinělými obrazy znázorňujícími život sv. Markéty, jíž je chrám zasvěcen. Po prohlídce jsme se všichni odebrali do blízké restaurace Viola, která nabízela nadstandardní prostředí,

obsahuje také nabídku jídel za slušné ceny. Hned vedle je cukrárna Viola, kde si mnozí z nás po obědě dali sladkost, nebo zmrzlinu.

zámek Jaroměřice nad Rokytnou

Poté jsme se odebrali k zámku, kde se nabízely dvě prohlídkové trasy, dále bylo možné zajít do francouzského parku, anglický byl uzavřen z důvodu večerního koncertu a ohňostroje v rámci konání Mezinárodního hudebního festivalu Petera Dvorského.

Barokní zámek Jaroměřice nad Rokytnou patří k nejmohutnějším architekturám 1. pol. 18. stol. u nás i v Evropě. Řadí se mezi nejnavštěvovanější památky Vysočiny. Do barokní podoby byl zámek přebudován za nejvýznamnějšího rodu, který vlastnil jaroměřické panství, Questenberků v letech 1700 – 1737 a vedl ho známý rakouský architekt Jakub Prandtauer, který je

těž autorem kláštera v rakouském Melku. Současně vznikla i zámecká zahrada francouzského typu. Na druhé straně říčky Rokytne, pokračuje rozsáhlý anglický park, nachází se tam i ostrov. Ve své nejslavnější době byly Jaroměřice nad Rokytnou centrem kulturního života, který zde organizoval Jan Adam Questenberk (1678 - 1752). Byla zde velká knihovna, galerie, divadlo a vlastní kapela, kapelníkem byl také známý český hudební skladatel František Václav Míča, který je autorem vůbec první české opery O založení města Jaroměřic. V zámku se nachází dobové hudební nástroje a další inventář související s hudebním životem na zámku, jako připomínka slavné hudební minulosti. Někteří z naší výpravy si prohlédli vše, co se jim nabízelo, jiní dali přednost pouze jedné prohlídkové trase v zámku a parku, další si zašli do Zámecké vinárny, či do cukrárny na zmrzlinu. Počasí se nám ten den mimořádně vydařilo, bylo slunečné počasí, ale na srpen příjemně, ne velké horko a tak jsme si pobyt v Jaroměřicích užili.

S městem a zámek jsme se rozloučili v 16. hodin a jeli přes Moravské Budějovice, Želetavu, Dlouhou Brtnici a před Jihlavou po dálnici k domovu.

Jak Třebíč, tak Jaroměřice nad Rokytnou mají neobyčejné pamětihodnosti a kouzlo. Byl to jeden z nejhezčích a nejpříjemnějších výletů, který jsme podnikli.

Další pouť-výlet, dá-li Pán Bůh, se bude opět konat za rok koncem jara. *A.H.*

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU *se uskuteční v Bohdanči, v neděli o Havelském posvícení 16. října během bohoslužby*

Nastal podzim. Listí hraje všemi barvami, dny se pomalu krátí a zase začíná škola. Sedláci už mají sklizeno na polích, v sadech i zahradách – a byla to veliká práce! Na trhu je k dostání plno jablek, hrušek, vína, ořechů, ale také třeba brambor a mnohého dalšího, všechno z letošní úrody. V této době, když už skončily namáhavé žně, bývají různé slavnosti a ochutnávání z nové sklizně: třeba vinobraní a dožínky, veliké trhy. Lidé vždycky toužili poděkovat Bohu za všechno, co mohli sklidit pro svou obživu. Každý rok, na začátku podzimu, slaví křesťané děkovnou bohoslužbu za úrodu. Do kostelů, hlavně na venkově, přinášejí ze své úrody nejkrásnější kousky ovoce, obilné klasy a květiny. Z vděčnosti pak jimi kostel neobvykle a krásně vyzdobí. Poděkováním za úrodu chceme vyjádřit radost z Božího požehnání pro lidskou práci a radost z jeho dobrých darů. Vždyť tu nejsou „jen tak“, ale z jeho lásky a starostlivosti.

V každé zemi slaví lidé svátky, ale v modlitbě „Otče náš“ prosíme všichni se stejnou důvěrou: Chléb náš vezdejší dej nám dnes!

Jan Kotas, Martina Špinková: Od adventu do adventu, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 2009

NEZAPOMEŇ NA KRÁSNÉ DNY

Když si unaven,
 když si se svým okolím na štíru,
 když už si nevíš dál rady,
 když se cítíš k smrti nešťastný,
 vzpomeň si na krásné dny,
 kdy ses smál a tančil,
 kdy jsi byl ke každému přátelský,
 bez starostí jako dítě.

Nezapomeň na krásné dny!
 Když je nebe ztemnělé
 a nikde ani paprsek světla,
 kam až můžeš dohlédnout,
 když tvé srdce je dočista rozladěné
 a plné trpkosti,
 když se zdá, že už ztroskotala veškerá
 naděje na novou radost a nové štěstí,
 pak vyhledej pečlivě ve své paměti
 ty nejkrásnější vzpomínky.

Na dny, kdy bylo všechno v pořádku,
 na obloze ani mráček,
 kdy tu byl někdo, s nímž bylo
 doma tak dobře;
 kdy jsi byl okouzlen tím,
 kdo tě nyní možná zklamal a podvedl.

Nezapomeň na krásné dny!
 Jestliže na ně zapomeneš,
 nikdy se nevrátí.
 Naplň svou hlavu radostnými myšlenkami,
 své srdce smířlivostí,
 dobrotou, laskavostí, láskou
 a začni se zase smát –
 uvidíš – všechno bude zase dobré.

Vysvěcení kaple sv. Máří Magdalény ve Vlastějovicích

V neděli 24. července 2011 ve 14.00 hodin zahájil úvodním slovem starosta obce Vlastějovice pan Jiří Lapáček slavnostní znovuvysvěcení zrekonstruované kaple sv. Máří Magdalény, spojené s bohoslužbou, kterou vedl Páter Antonín Pavlas. Dále vystoupila Anička Ježková z Vlastějovic s básní o kapličce. Slavnostní úvod zakončil krátkou řečí za farníky Ing. Jan Veleta z Bohdanče, který zároveň doprovázel bohoslužbu na varhany. Slavnostního vysvěcení se zúčastnilo téměř 80 lidí.

Kaple je posledním autentickým článkem barokně přestavěného zámku, jehož celistvost dnes již není zřejmá. Je zapsána v ústředním seznamu památek ČR.

Z rozhodnutí zastupitelstva Obce Vlastějovice byla kaple v roce 2001 odkoupena od soukromého vlastníka, kde sloužila jako součást rekreačního objektu. Vlastní kaple byla rekonstruována ve třech etapách nákladem 980 000 Kč. Významnou částku ve výši 500 000 Kč poskytl Středočeský kraj jako dotaci z Fondu obnovy památek. Poslední stavební práce byly dokončeny v r. 2010.

V rámci stavební činnosti byla provedena oprava trámové věžičky, nová střecha, okna, mříže a dveře. Dále byly provedeny opravy vnější a vnitřní omítky, odstraněn nepůvodní strop kaple a nahrazen novým v původní výšce. Podlaha je zhotovena z provětrávaných profilů, na něž je položena zpět původní historická dlažba. Závěrem bylo provedeno venkovní odizolování kaple, venkovní terénní úpravy a výmalba kaple.

Práce byly prováděny dle projektu a za kontroly Národního památkového ústavu. Projektovou dokumentaci zpracovala firma Projekt II Světlá nad Sázavou. Stavební práce prováděly firmy: Trend – Jiří Maryška, Zruč nad Sázavou, UNIKOM, a.s. Kutná Hora, Elektromontáže Ladislav Hornát, Vlastějovice a vstupní dveře zhotovil pan František Kreperát z Vlastějovic.

V současné době probíhá sbírka na zvon do této kaple, na jejímž kontě ke dni vysvěcení bylo 15 200 Kč. Vedením sbírky je pověřena paní Marie Cudlínová z Vlastějovic.

Poděkování patří manželům Cudlínovým, Ježkovým a paní Dudákové za přípravu kaple ke slavnostnímu vysvěcení, všem, jež zatím přispěli na konto sbírky, těm, kteří svým darem přispěli ke zkrášlení interiéru vlastní kaple i všem kteří se zúčastnili slavnostního znovuvysvěcení s bohoslužbou.

Ve Vlastějovicích 28. 7. 2011

Jiří Lapáček
starosta obce

Odpověď nového biskupa Mons. Jana Vokála na náš dopis (jeho znění vyšlo v minulém čísle). Věříme, že pana biskupa budeme moci přivítat v naší farnosti při některé příležitosti v příštím roce.

MONS. JAN VOKÁL
BISKUP KRÁLOVÉHRADECKÝ

Velké náměstí 35, CZ – 500 01 Hradec Králové
telefon: +420 495 063 626

V Hradci Králové dne 28. července 2011

Vážený otče Antoníne, milí členové farní rady, vážení zástupci obcí,

dovolte, abych Vám srdečně poděkoval za Váš milý dar, kterým jste mi vyjádřili podporu při nástupu do úřadu diecézního biskupa. Velmi si vážím Vaší dobré vůle, velkorysosti a oddanosti. Děkuji též za materiály o Vaší farnosti a pozvání k návštěvě. Vzhledem k vytíženosti po nástupu do úřadu si dovoluji pro letošek se omluvit. Dá-li Pán, navštívím 15. října 2011 Červené Janovice, tedy sousední farnost ve Vašem farním okruhu; budu se tedy těšit na případné setkání při této příležitosti.

Přeji Vám i Vaším blízkým vše dobré od Pána a prosím též o Vaši modlitbu.

Rád Vám žehnám, v Kristu

✠ Jan Vokál

biskup královéhradecký

Nejdůležitější úkol starých lidí Ukazovat na světlo, které je někdy skryté

Co nám pomůže zestárnout tak, abychom se stali moudrymi, působili pokoj a byli pro ostatní požehnáním? Moudrý se latinsky řekne „sapiens“. Toto slovo je odvozeno ze slovesa „sapere“, což česky znamená „mít chuť“, „chutnat“. Moudrý je proto člověk, který sám sobě chutná, a tudíž zanechává příjemnou chuť také v ostatních lidech, se kterými se setká. Je spokojený se svým životem a žije v souladu sám se sebou. Proto z něj vychází „chuť“ pokoje a svobody, vyrovnanosti a radosti.

Evangelium nám představuje starce Simeona. Je popsán jako spravedlivý a zbožný muž, čekající na záchranu Izraele. Je v něm Duch svatý. Charakterizují ho tyto čtyři vlastnosti: Zprvé je spravedlivý: je vyrovnaný se sebou i se svým okolím a vůči ostatním jedná spravedlivě. Zadruhé je zbožný. To znamená, že bere Boha vážně a je na něj orientován celým svým bytím. Zatřetí očekává záchranu – nebo jak stojí v řeckém originálu: útěchu, potěšení Izraele. Ten, kdo očekává útěchu Izraele, může v klidu stárnout. Útěchu Izraele poznává v Ježíši. Když tento starý a moudrý muž vezme dítě Ježíše do náruče, spatří v něm světlo, které svítí lidem, a spásu, která v něm vzchází všem národům. Začtvrté na Simeonovi spočívá Duch svatý. Simeon není jen moudrý, ale je naplněn Duchem svatým, duchem Božím. Duch svatý mu umožňuje poznat v dítěti světlo, které Bůh posílá na svět, zachránce, který osvobodí svůj lid.

To je asi nejdůležitější úkol starých lidí: ukazovat na světlo, které mezi námi září. Staří lidé hledí hlouběji. Vidí vlastní podstatu. Vidí světlo, i když se zdá být skryté. Simeon vidí světlo v nepatrném, malém dítěti. Odhaluje v tomto dítěti působení Boží. Moudří starci rozumí životu. Chápu souvislosti. Odhalují spásu a celek v úlocích našeho života. Simeonovi po boku stojí Anna. Vdova se nemodlí jen za sebe, ale zástupně za celé společenství – zvláště za ty, kteří nemají na modlitbu čas. Anna se ve svém srdci zcela otevřela pro Boha. Takový postoj jí umožňuje najít ta správná slova. Svým životem vypovídá o Bohu něco, co může říci jenom ona.

Anselm Grün: Umění stárnout, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří

***Bez modlitby jedeš po objížďce tam,
kde ses jinak mohl dostat zkratkou.***

Sebe jsi dostal proto, abys těm druhým měl co nabídnout.

Pavel Kosorin Biblické Aforismy

1. října se připomíná Mezinárodní den seniorů

PROSBA O ŠŤASTNÉ STÁŘÍ

*Dej nám svou milostí, Pane:
 stáří trpělivé a plné odevzdanosti
 stáří křesťanské v duchu pokání
 stáří pokorné a vděčné
 stáří plné porozumění a dobroty
 stáří milující pokoj s lidmi
 Vysvobod' nás, Pane:
 od stáří plného sobectví
 od stáří zlobného a hněvivého
 od neužitečného naříkání
 a stížností
 od vzpomínek budících nepokoj
 od hrůzy před Božím soudem
 od náhlé a nenadálé smrti
 od smrti bez přijetí svátostí
 při plném vědomí.
 Prosíme Tě, Pane, přijmi nás,
 kteří se k Tobě utíkáme!*

I STAŘÍ LIDÉ JSOU BEZBRANNÍ

Na křivdu si nikdy nezvykneme

Každá zkušenost křivdy je bolestná, neboť vždycky znamená nespravedlnost. Trpíme, jsme-li pokořováni, ponižováni, vykořisťováni, pokouší-li se námi někdo manipulovat, obviňovat nás, omezuje-li naši svobodu nebo porušuje-li hranice naší intimity a podobně. Každá křivda připravuje člověka o dobro, která mu právem náležejí a jichž je zapotřebí k důstojnému lidskému životu. Na křivdu si nikdy nezvykneme - může trvat celá dlouhá léta, ale vždycky bolí. Prenatální psychologie zdůrazňuje negativní vliv nepřijetí dítěte na vývoj plodu i celý pozdější život po narození. Křivda bolí od prvních dní lidské existence až do okamžiku smrti. Není-li nemluvně zahrnováno patřičnou péčí a láskou, prožívá ublížení a svou zkušenost sděluje bezradným pláčem a křikem. Ten, kterému bylo ukřivděno, vždycky trpí - bez ohledu na věk, vyznání, vzdělání, společenské postavení a hmotnou situaci. Před utrpením z prožívaného ublížení nechrání člověka ani pokročilý věk: lidé zralého věku prožívají naopak nedostatek opory, péče, vlídnosti a starostlivosti bolestně. Protože se s přibývajícím počtem let zmenšuje jejich odolnost proti těžkým zkušenostem, jsou stále bezradnější a bezbrannější i proti ublížení, a tato bezbrannost starého člověka proti zranění se tak podobá bezbrannosti dítěte. Přestože mu věkem získaná moudrost někdy pomůže zaujmout patřičný postoj k ublížení, nepřestává utržená rána působit bolest.

Józef Augustyn: Křivda, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří

PODĚKOVÁNÍ

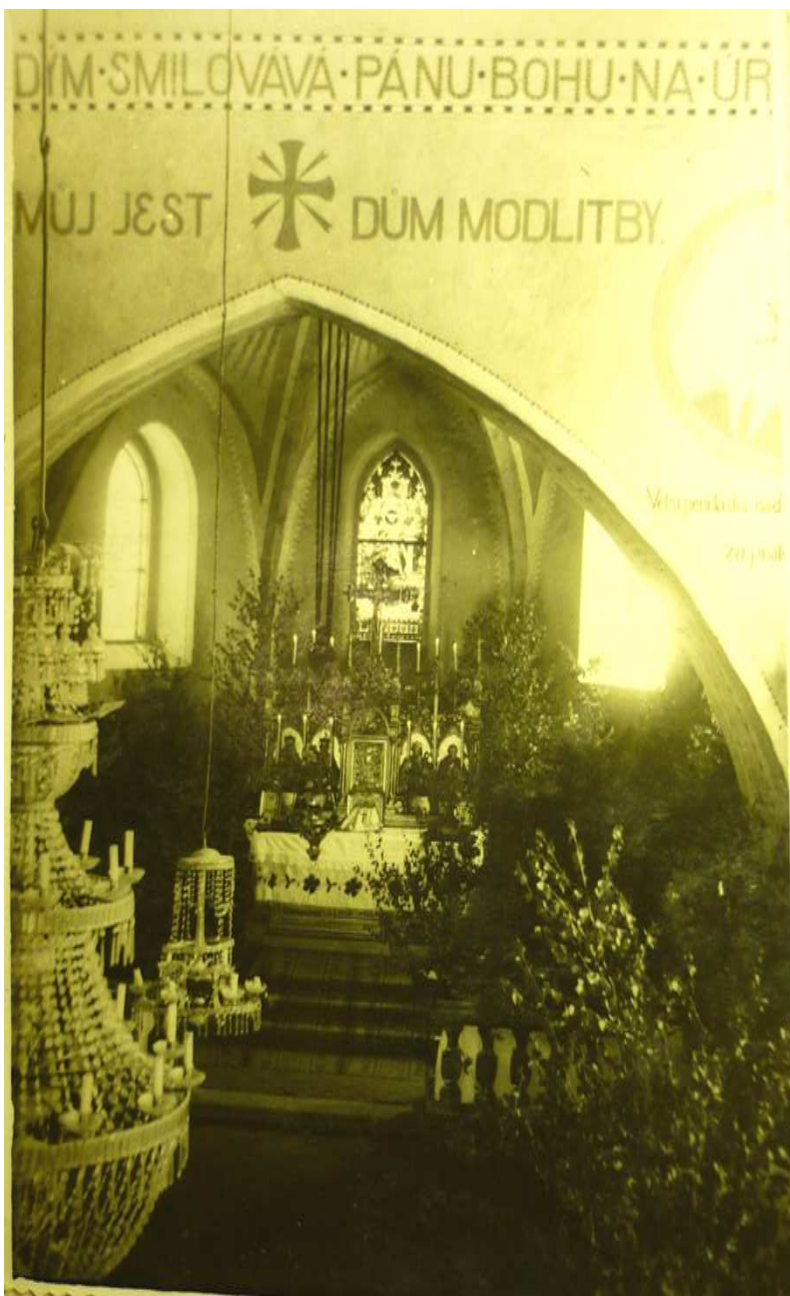
☼ V Bohdanči, v kostele, ve věži byly zhotoveny nové dřevěné schody ke zvonům, upravena byla také dřevěná ohrádka u hodinového stroje. Práci provedl pan Václav Haták ze Šlechtína.

☼ Úklid farní společenské místnosti v Bohdanči proběhl ve čtvrtek 1. 9.

V 16. 00 se sešli na faře paní Jana Mudrochová s Honzíkem a Pepčou, paní Dana Mlčochová a paní Anna Holubová. Odklízely se hlavně nepotřebné věci, které byly narovnané podél stěny, stíral se prach po nábytku, myla okna nakonec podlaha. Farní místnost prokoukla a je opět připravená na scházení se nejen farní rady, ale i ministrantů, dětí či dospělých.

☼ Díky patří také za úklid kostela, který se uskutečnil jedno slunečné pondělní zářijové odpoledne, paní Martě Stehlíkové, paní Miladě Kopecké, paní Daně Mlčochové a paní Anně Holubové. Stíral se prach, vytírala podlaha, luxovaly koberce a sedáky do lavic.

☼ Za tvorbu a správu webových stránek naší bohdanečské farnosti, patří poděkování studentce a člence redakční rady – slečně Janě Laudátové. V začátku u počítače strávila spoustu hodin, ale výsledek stojí za to. Stránky se budou postupně doplňovat a vylepšovat ☺.

Bohdaneč, vnitřek kostela vyzdobený ke svátku Božího Těla, fotka je z farní kroniky

*Nejúskočnější ze všeho je srdce a nejpřevrácenější.
Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví,
já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.
Bible, Jeremiáš 17, 9-10*

Zprávy z knihovny

V úterý, 2. srpna v 15. hodin uspořádala Obecní knihovna v Bohdanči dlouho avizovanou akci Malování křídami, ne sice na chodníku, ale na nové silnici před lesáckou bytovkou. Akce se zúčastnilo 30 dětí různých věkových skupin, které soutěžily o čokoládovou křidu. Děti po příchodu dostaly křidy a pustily se s chutí do tvoření, některé samy, některé s maminkami. Téma malování bylo léto. Nápady jim rozhodně nescházely a tak se za chvíli objevily na silnici ryby, motýli, delfíni, květiny, sluníčko v mnoha podobách, princezny a zámky, hrad a autíčka, vlak. Výtvary lákaly děti ještě následující dny a přimalovaly další drobné obrázky. Silnice se také líbila všem, kteří po ní přešli, nebo jeli, vše vydrželo asi týden do prvního deště. Akce se konala ve spolupráci s Bohdanečským dámským klubem, byla velmi úspěšná a tak se jistě opět zopakuje! *Anna Holubová, knihovnice*

INFORMACE Z OBCE BOHDANEČ

2. ročník turnaje v malé kopané Bohdaneč 2011

Dne 7. srpna 2011 se konal v obci již druhý ročník turnaje v malé kopané, pořádaný TJ Sokol Bohdaneč a obcí Bohdaneč. Oproti loňskému ročníku byl tento turnaj zpestřen o dva ženské týmy, a to o tým Petrovic a SDH Prostřední Ves.

K pohodové atmosféře přispělo i krásné počasí, které provázelo celý turnaj. Vítězem v kategorii mužů se stal tým z Úmonína. Druhou příčku obsadil tým hokejistů převážně z Kutné Hory s názvem „Hokejky“ a třetí místo tým z Petrovic. Dále 4. místo Zbraslavice, 5. místo Bohdaneč, 6. místo Dobrovítov a na sedmém místě SDH Prostřední Ves. V kategorii žen vyhrály s přehledem ženy z Petrovic nad týmem žen hrajících za SDH Prostřední Ves. Turnaj byl zakončen taneční zábavou v místní sokolovně, kdy zahrály skupiny Monty Jack a Brix.

Poděkování patří všem, kdo se podíleli na přípravě turnaje a sponzorům (za všechny ty hlavní : Ing. Jan Mičánek st., Pivovar Hubertus Kácov, Zelená Bohdaneč, obec Bohdaneč, Silnice Čáslav.)

3. ročník turnaje v nohejbale trojic

24.září se konal v obci Bohdaneč již třetí ročník turnaje v nohejbale trojic. Tento turnaj byl pořádán TJ Sokol Bohdaneč. Do turnaje nastoupilo devět tříčlenných týmů, a to nejen z Bohdaneče, ale i z Čáslavi, Zbraslavic, Chlístovic a Petrovic. Letošním Vítězem turnaje se stal tým z Chlístovic, který převzal od pořadatelů nejen sud piva, ale i další věcné ceny. Loňský vítěz turnaje tým z Čáslavi – Budína předal Chlístovickým sportovcům putovní pohár, na kterém budou Chlístovičtí zapsáni, jako vítězové třetího ročníku. Na druhém místě se umístil tým z Čáslavi, na třetím tým z Petrovic, čtvrtí skončili policisté ze Zbraslavic. Páté místo obsadil druhý tým z Petrovic. Šesté sedmé a osmé místo si rozdělili sportovci z Bohdaneče. Na devátém místě se umístil tým s názvem V.M.V.

Vodník

Opět chci tímto poděkovat sponzorům akce, organizátorům a bohdanečským sportovcům, bez kterých by se tento pěkný sportovní den jen těžko mohl uskutečnit.

Pohádkové putování

Sluncem prosvícené sváteční odpoledne ve společnosti pohádkových postav si užilo více než 60 dětí s rodiči a prarodiči na premiérovém Pohádkovém putování v Bohdanči dne 28. září 2011, pořádaném místním Obecním úřadem. Děti se

vydováděly pod dohledem Vodníka, Čarodějnice, Sněhurky a dalších, kdy ukázaly své dovednosti při plnění různých úkolů. Nejrychleji prošlý úsek trasy byl určitě pod

bohdanečskou rozhlednou, kde v kukuřičném poli ukrytý, řádil Hejkal. V cíli na břehu Pilského rybníka se děcka občerstvila u Čertů, kteří podávali topinky s opečenými rohy.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci pohádkového putování a dále ochotníkům z Paběnic, kteří zapůjčili kostýmy.

Milan Dlouhý

Místostarosta obce Bohdaneč

ANGLIČTINA V BOHDANČI

Od 10. října se rozjely dva kurzy angličtiny pro dospělé. Každé pondělí od 16. hodin probíhá kurz pro úplné začátečníky, kteří se s tímto jazykem ještě nesetkali a každý pátek od 19. hodin je kurz pro mírně pokročilé. Kurzy jsou na Obecním úřadě v zasedací místnosti v Bohdanči a zájemci do nich mohou podle zájmu v průběhu roku naskočit.

POZVÁNKA

V neděli, 6. listopadu k nám opět zavítají děti a mládež z Farnosti – Děkanství v Ledči nad Sázavou, tentokrát si připravily krátké představení k letošnímu Roku Křtu. Vystoupení se uskuteční po Mši svaté, ihned po závěrečném požehnání asi okolo 10.15 – 10.20, proto neodcházejte a shlédněte malé poselství.

• **DUŠIČKOVÁ VAZBA, VĚNEČKY, MÍSY, KOŠÍKY**

• **ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ VAZBY A VÝZDOBY**

Objednávky telefonicky, nebo osobně

JITKA PÍCHOVÁ 732 746 509, BOHDANEČ

SEZNAMY SBÍREK

V minulém čísle jsme na přání otiskli seznam dárců, kteří přispěli na zaplacení práce nového dřevěného obložení. Někteří se ale potom ozvali, že peníze darovali, ale nechtěli, aby bylo zveřejněno jejich jméno, případně suma, protože kvůli tomu neudělali. Vzhledem k těmto reakcím, ale také k tomu, že seznam byl špatně viditelný, protože byl skenován a poté kopírován, nebudeme již podobné seznamy v našem Zpravodaji zveřejňovat. Tyto dokumenty budou od příště k dispozici v kopiích k nahlédnutí v sakristii v kostele v Bohdanči, každý, kdo projeví zájem, do nich bude moci nahlédnout před, nebo po Mši svaté. Děkuje se za pochopení.

FARNOST BOHDANEČ NA WEBU!
www.farnostbohdanec.estranky.cz

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vydáme před Vánocemi, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ Farnost Bohdaneč má své webové stránky www.farnostbohdanec.estranky.cz
- ❖ všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a Bělé, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu-kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna
- ❖ nadále pokračují opravy na kostelech v Třebětíně a Michalovicích

Připravované akce:

- ☞ 6. listopadu po bohoslužbách uvítáme opět děti a mládež z Farnosti-děkanství v Ledči nad Sázavou, vystoupí s krátkým představením k Roku křtu
- ☞ předvánoční posezení ve společenské místnosti na faře
- ☞ pořízení 4 obleků - rochet pro ministranty – předem díky za vaše příspěvky

Plánované akce:

- ☞ vánoční koncert – Česká mše vánoční J. J. Ryby, termín a čas budou včas zveřejněny
- ☞ **misijní odpoledne s pozvaným misionářem** k rozšíření našeho duchovního života, více informací včas na letáčcích a v ohláškách

Akce v okolí:

- ☞ **nový biskup J. E. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D. navštíví náš kraj**, ve čtvrtek 13.10. Číhošť, v sobotu 15.10. Červené Janovice a v neděli 16.10. Ledeč nad Sázavou, kde proběhne svátost biřmování pro 27 věřících.

Proběhlo:

- ☞ setkání nad kronikou Farnosti Bohdaneč v neděli 1.října, od 15. hodin ve společenské místnosti v Bohdanči na faře
- ☞ 16.9. koncert barokní hudby v Bohdanči v podání souboru Musicum organum
- ☞ 17.9. Pochod okolo Bohdanče, otevřeny byly naše kostely, účastníků pochodu bylo 820

**PODĚKOVÁNÍ ZA KOPIROVÁNÍ tohoto Zpravodaje
 - Obecnímu úřadu v Bohdanči, paní Stanislavě Benešové**

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2011

Ř í j e n

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
2.10.	27. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Hlavovy, rodiče Hlavovy a Tvrdíkovy, manžele Uhrovy a snachu Vlastu
9.10.	28. neděle v mezidobí Posvícení v Prostřední Vsi	za Bohuslava a Emilii Laudátovy, za Antonína a Marii Chudobovy, za Antonína Klápu
16.10.	29. neděle v mezidobí Havelské posvícení v Bohdanči, v Bělé	za Marii Franclovou, Marii Veselou a rodinu Johanesovu
23.10.	30. neděle v mezidobí, Posvícení v Řeplicích	za Václava Tvrdíka, rodiče, bratra, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, Josefa, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy
30.10.	31. neděle v mezidobí, Slavnost Všech svatých Posvícení ve Šlechtíně	za rodinu Cengerovu a Rajcovu, za rodinu Johanesovu a Josefa Vohnického

L i s t o p a d

6.11.	32. neděle v mezidobí, Posvícení v Kotoučově a Třebětíně	za Františka Trpišovského, jeho rodiče a rodiče Kohoutkovy
13.11.	33. neděle v mezidobí Martinské posvícení v Tasicích	za Františka Brůnu, jeho rodiče a Žofii Studničkovou
20.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále - konec církevního roku	za Josefa a Františku Všetečkovy, rodiče a sourozence a rodinu Novákovu
27.11.	1. neděle adventní – začátek církevního roku	za Josefa Musila, rodiče a sourozence, za vnuka Martina, rodinu Flekalovu a Vladimíra Bendu

P r o s i n e c

4.12.	2. neděle adventní	za Josefa a Anežku Hatákovy, rodiče a sourozence
11.12.	3. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za tři syny a dceru, za Františka a Annu Kakáčkovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za dva syny a dceru
18.12.	4. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, dceru Vlastu, za rodinu Hlavovu, Tvrdíkovu a Malinovu
24.12.	Štědrý den	za farníky a děti ve Farnosti
25.12.	Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční	za Františka a Marii Veletovy, rodiče a bratra Oldřicha a jeho manželku, za rodinu Čermákovu, Karlovu, za Barboru Bačkovskou, Hedy a Josefa Karlovy, Marii Klečákovou a bratra Josefa
26.12.	Svátek Svatého Štěpána, Svaté rodiny, Ježíše, Marie Josefa	za Marii a Jana Prchalovy, jejich rodiče a zetě Miloslava

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **Mgr. Antonín Pavlas**
Adresa: Bohdaneč 8, 285 25
Mobil: +420 604 170 227
Telefon: +420 327 591 170
E-mail: pavlas.a@c-box.cz
www: farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub
 Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.30 Mše svatá 17.00 Schůzky ministrantů na faře (Šindelář)	Bohdaneč
Čtvrtek	19.00 Duchovní setkávání pro dospělé na faře	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány